

NAPUKAĆ SIĘ (2) *vb pf*

inf napukać się (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (te same przykłady).

Pf od „pukać” ‘strzelać’; z formantem na- + się wyrażającym dosyt (2) :

*Zwrot: »do wolej napukać się« (2): Dawłzy łie im do wolej kilko dni nápukác/ Potym ná nie fortelow ze włyłtkich łtron łzukác. *BielSjem* 36 [*idem*] *BielSat* N.*

Formacje współrdzenne cf PUKAĆ.

DJ